

अभ्यासक्रमात नाटक हा विषय का नको? संगीत, चित्रकला, कधी नृत्यही असत. नाटकही असावं असं फार वाटतं. काही शाळा ह्या दिशेने प्रयत्न करताहेत ही स्वागताह गोष्ट आहे.

मुलांसाठी सशक्त नाटकं लिहिणारे नाटककार, बालनाटय सादर करण्यासाठी प्रत्येक मोठ्या नाटयगृहाबरोबर छोटी नाटयगृहे, तालमीसाठी जागा अतिशय अल्प मोबदल्यात उपलब्ध करून दिली गेली पाहिजे. एका अर्थाने बालोद्यान सारखेच त्यांना नाटयोद्यान उपलब्ध करून दिलं तर वर्षभर अभ्यासाव्यतिरिक्त मुल त्यात रमू शकतील. नाटक करण्याचा व पाहण्याचा आनंद लुटू शकतील व त्यातूनच नाटकासाठी पुढील पिढी तयार होईल. शासनाने याकडे लक्ष द्यावे व अनुदानाचा उपयोग या प्रकारे अशा कामासाठी करावा.

हीच गोष्ट प्रायोगिक नाटकासंबंधातही म्हणता येईल. आज याही परिस्थितीत प्रायोगिक चळवळ उत्तमरीत्या चालू आहे. त्यातली 'गमभन', 'भाकडाच्या हाती शॅम्पेन', 'फायनल ड्राफ्ट' वगैरे नाटक रंगभूमीवर आली आहेत. त्यांना प्रेक्षकांचाही प्रतिसाद मिळत आहे. व्यावसायिक निर्माते ही नाटक व्यावसायिक रंगमंचावर आणत आहेत. वर उल्लेख केल्याप्रमाणे सर्व महाराष्ट्रात लहान नाटयगृहे व तालमीचे हॉल उपलब्ध करून दिल्यास प्रायोगिकवाल्यांचाही मोठा प्रश्न सुटेल. मलातर वाटतं की अशी चांगली नाटके नाटककारांनी लिहिली तर ती प्रायोगिक नाटक करणाऱ्यांना, जास्तीत जास्त प्रेक्षकांपर्यंत नेण्यासाठी एकाद्याच संस्थेची मक्तेदारी अनुदानासाठी न ठेवता त्या त्या नाटकांच्या निर्मितीसाठी दिली जावी.